

OHLÉDNUTÍ ZA VINAŘSKÝM ROKEM 2017

Píšeme nově rok 2018 a stalo se již dobrým zvykem zhodnotit minulý rok jak z pohledu vinohradnického, tak vinařského. Jedná se již o sedmé hodnocení v řadě a ani tento rok nebude výjimkou.

Vždy jako první hodnotím vína z předcházejícího ročníku, tedy z roku 2016. Samozřejmě pokud bylo co hodnotit. Mnozí naši kolegové, vinaři, jen paběrkovali. Některým jarní mrazy, které v dubnu přišly ve třech vlnách, zničily až 90% úrody. Na druhé straně to, co na keřích zůstalo, v konečné fázi dalo dobrou surovinu pro výrobu vína, hlavně u bílých odrůd. Velmi tomu prospělo teplé a slunečné září. Výsledkem byly a jsou krásné, v některých případech až špičkové šarže vín, jak to již naznačovaly sirkové komise Klubu vinařů, byť byly skromnější, co se počtu vzorků týká. Teď s odstupem času můžeme konstatovat, že ročník, pokud se týká kvality, lze zařadit mezi nejlepší za posledních 10 let. To ostatně potvrdila i úroveň vín na výstavě, kterou náš klub uspořádal v květnu. Tady mně to nedá, abych se o této akci nezmínil. Jednalo se již o pátý ročník, a přestože příroda vinařům nepřála, jak již bylo zmíněno, sešlo se 469 vzorků od vinařů, zapálených amatérů, a 306 vzorků, tentokrát od rekordního počtu 52 profesionálních vinařství. A rekordní byla i účast návštěvníků, která je rok od roku vyšší. Vždy se zmiňuji i o vínech z našeho vinařství, která i z tohoto ročníku přivezla řadu medailí ze světových soutěží v Paříži, Madridu, Bruselu, Londýna, Tel Avivu a dalších. Tentokrát to bylo i za vína červená. Rovněž se dostala, a to už po osmé v řadě za sebou, do významné publikace „1000 nejlepších vín světa“ pro rok 2018.

Ale teď k hodnocení ročníku 2017 z hlediska vinohradnického. Keře révy nebyly z důvodu mrazů přetíženy, takže dřevo dobře vyžrálo a dalo se očekávat, že pokud nebudou v zimě extrémní mrazy, přezimují beze škody. Dokonce pár dnů klesly teploty k minus 15°, což vinohradu neškodí, naopak může významně pomoci redukovat přezimující škůdce. Vinaři tedy s nadějí, že nový ročník jim vynahradí to, co jim minulý rok příroda vzala, řezali, stříhali a vázali s vidinou nové úrody. Ale opět se ukázala nevyzpytatelná tvář přírody. Dne 21. dubna opět udeřil mráz. Tentokrát to nebylo plošné jako v roce 2016, ale lokální. Nejvíce se projevil v mrazových kotlinách a pak individuálně. Byly případy, že jeden vinohrad byl poničený a druhý, jen pár desítek metrů dál, byl v pořádku. Tentokrát si krutou daň vybral především u vinařů na mistřínsku, naopak vinaři na svatoborsku byli ušetřeni. Další průběh byl skoro ideální, kvetení začalo dříve a proběhlo bez problémů, takže se zdálo, že má vinohrad náskok, což dávalo naději na dobré vyžrávání hroznů. Tomu napovídalo i slunečné počasí v průběhu července. Jenže se začal projevovat nedostatek vláhy. Deficit byl už po zimě, kdy srážky, ať už dešťové nebo sněhové, byly hluboko pod průměrem. Když začal srpen a voda pořád nikde, začaly se dělat vinařům na čele vrásky. Velikost bobulí neodpovídala běžnému průměru a ani další průběh srpnových dnů nesliboval zlepšení. Navíc, i když je teplo, ale není voda, netvoří se cukry. Pak došlo ke změně. Na konci měsíce došla životadárná vláha a zdálo se, že na poslední chvíli je vše zachráněno, hrozny se začaly nalévat. Bohužel, opak byl pravdou. Přišlo září a pranostika „Září – víno vaří“ se ukázala být mylnou. 23 dnů z měsíce propršelo a teploty byly podprůměrné. Dopad na hrozny byl negativní, cukernatost stagnovala a naopak se začalo objevovat hnití hroznů. Hlavně u náchylných odrůd, jako je Neuburské, Aurelis, Müller, Sylván a další. Začal zápas s časem. Každý vinař se musel dle situace a svých podmínek rozhodnout, co je pro něj optimální a podle toho řídit sklizeň a zpracování hroznů. Ne vše bylo jen špatné, ranější odrůdy (Irsai Oliver, Muškát...) se stihly sklídit zdravé i se slušnou cukernatostí. Na druhé straně zase odrůdy pozdější, ale s pevnou slupkou (Tramín, Rulandské, Vlašák...)

odolávaly hnilobě dlouho a dozrály do pozdních sběrů a někdy až do výběru z hroznů. Ostatní už zůstalo na vinařovi, kdy dokyselit, který mošt odkalit nebo jakou technologii u té které odrůdy zvolí.

Opět se uplatní známé „Z dobrých hroznů udělá víno každý“, ale z hroznů ročníku 2017 to bude zase vinařova maturita. Ale že by nebylo co koštovat, strach nemám. Činnost Klubu vinařů, zájezdy za vinařským poznáním, školení, sirkové komise, vzájemné návštěvy a diskuse potvrdila již mnohokrát, že jejich odbornost je na takové výši, že i s takovým ročníkem se úspěšně poperou. Takže nezbývá, než se těšit, s čím se vinaři pochlubí tentokrát už na VI. ročníku místní výstavy vín 5. května 2018.

za Klub vinařů J. Dufek st.